

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 9.2.2010
KOM(2010) 49 wersja ostateczna

2010/0032 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej zawartej w umowie o wolnym handlu między UE a Koreą

UZASADNIENIE

Dnia 23 kwietnia 2007 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z Republiką Korei w celu zawarcia umowy o wolnym handlu między UE a Koreą. Umowa została następnie parafowana dnia 15 października 2009 r.

Zawiera ona dwustronną klauzulę ochronną, która przewiduje możliwość przywrócenia stosowania stawki KNU, jeżeli w wyniku liberalizacji handlu wielkość przywozu wzrośnie, w ujęciu bezwzględnym lub względem produkcji krajowej, w takim stopniu i w takich warunkach, że może to wyrządzić poważną szkodę lub grozić wyrządzeniem takiej szkody dla przemysłu unijnego wytwarzającego produkt podobny lub bezpośrednio konkurujący.

Aby środki takie można było zastosować, należy taką klauzulę ochronną włączyć do prawa Unii Europejskiej ze względu na konieczność określenia proceduralnych aspektów wprowadzania środków ochronnych, a także praw zainteresowanych stron, takich jak prawo do obrony. Załączony wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady stanowi instrument prawny umożliwiający stosowanie klauzuli ochronnej zawartej w umowie o wolnym handlu między UE a Koreą.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej zawartej w umowie o wolnym handlu między UE a Koreą

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej¹,

uwzględniając powiadomienie parlamentów narodowych,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 23 kwietnia 2007 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z Republiką Korei.
- (2) Negocjacje te zakończono, a w dniu 15 października 2009 r. parafowano umowę o wolnym handlu między Unią Europejską i Republiką Korei (zwaną dalej „Umową”), którą przedłożono do zatwierdzenia dnia [ ]² i która weszła w życie dnia [...].
- (3) Konieczne jest ustanowienie procedur stosowania niektórych postanowień Umowy dotyczących środków ochronnych.
- (4) Należy zdefiniować pojęcia „poważna szkoda”, „groźba poważnej szkody”, o których mowa w rozdziale 3 art. 3.5 Umowy.
- (5) Zgodnie z postanowieniami rozdziału 3 art. 3.1 Umowy zastosowanie środków ochronnych może być rozważane jedynie w przypadku gdy wielkość przywozu wzrośnie w takim stopniu i w takich warunkach, że może to wyrządzić poważną szkodę lub grozić wyrządzeniem takiej szkody dla producentów unijnych wytwarzających produkt podobny lub bezpośrednio konkurujący.
- (6) Środki ochronne powinny przyjąć jedną z form, o których mowa w rozdziale 3 art. 3.1 Umowy.

---

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Odesłanie do wniosku Komisji.

- (7) Należy określić szczegółowe przepisy dotyczące wszczęcia postępowania. Państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji informacje zawierające dostępne dowody na temat wszelkich tendencji w przywozie, które mogłyby wymagać zastosowania środków ochronnych.
- (8) Zgodnie z postanowieniami rozdziału 3 art. 3.2 ust. 2 Umowy w przypadku przekazania Komisji informacji uzasadniających wszczęcie postępowania, Komisja powinna opublikować zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (9) Zgodnie z postanowieniami rozdziału 3 art. 3.2 ust. 2 Umowy należy określić szczegółowe przepisy w sprawie wszczynania dochodzeń, dostępu zainteresowanych stron do zebranych informacji i kontroli tych informacji przez zainteresowane strony, przesłuchiwanie stron oraz zapewnienia im możliwości przedstawienia swoich opinii.
- (10) Zgodnie z postanowieniami rozdziału 3 art. 3.2 ust. 1 Umowy Komisja powinna zawiadomić Republikę Korei pisemnie o wszczęciu dochodzenia i przeprowadzić z nią konsultacje.
- (11) Na mocy rozdziału 3 art. 3.2. i 3.3 Umowy niezbędne jest także określenie terminów wszczęcia dochodzeń oraz ustalenia, czy środki są odpowiednie, tak aby takie ustalenia zostały dokonane jak najszybciej, w celu zwiększenia pewności prawa zainteresowanych podmiotów gospodarczych.
- (12) Zastosowanie jakiegokolwiek środka ochronnego powinno być poprzedzone dochodzeniem, z zastrzeżeniem, że w krytycznych okolicznościach Komisja może zastosować środki tymczasowe, o których mowa w rozdziale 3 art. 3.3 Umowy.
- (13) Środki ochronne powinny być stosowane wyłącznie w zakresie i okresie niezbędnym dla zapobieżenia poważnej szkodzi lub dla ułatwienia dostosowania. Zgodnie z rozdziałem 3 art. 3.2 ust. 5 należy określić maksymalny okres obowiązywania środków ochronnych oraz szczegółowe przepisy dotyczące przedłużania obowiązywania takich środków oraz ich przeglądu.
- (14) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji³.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- (a) „Przemysł unijny” oznacza wszystkich unijnych producentów produktów podobnych lub bezpośrednio konkurujących, prowadzących działalność na terytorium Unii, lub których łączna produkcja produktów podobnych lub

---

³ Dz.U. L184 z 17.7.1999, s. 23.

bezpośrednio konkurujących stanowi większą część całkowitej unijnej produkcji tych towarów.

- (b) „Poważna szkoda” oznacza istotne ogólne osłabienie pozycji producentów unijnych.
- (c) „Groźba poważnej szkody” oznacza poważną szkodę, której wystąpienie jest zdecydowanie nieuchronne. Ustalenie istnienia zagrożenia wystąpienia poważnej szkody jest oparte na faktach, a nie jedynie na przypuszczeniach, domysłach i odległej możliwości.
- (d) „Okres przejściowy” oznacza okres odnoszący się do towaru od daty wejścia w życie niniejszej Umowy do 10 lat po zakończeniu obniżania lub znoszenia ceł, w zależności od danego towaru.
- (e) „Umowa” oznacza umowę o wolnym handlu między UE a Koreą.

Artykuł 2

Zasady ogólne

1. Zgodnie z przepisami rozporządzenia środek ochronny można zastosować w przypadku gdy w wyniku obniżenia lub zniesienia należności celnych towar pochodzący z Korei jest przedmiotem przywozu do Unii w tak dużych ilościach, w ujęciu bezwzględnym lub względem produkcji unijnej, oraz w takich warunkach, że może to wyrządzić poważną szkodę lub grozić wyrządzeniem takiej szkody dla przemysłu unijnego wytwarzającego produkt podobny lub bezpośrednio konkurujący.
2. Środki ochronne mogą przyjąć jedną z następujących form:
  - (a) wstrzymanie dalszych obniżek stawki należności celnej nałożonej na dany towar, przewidzianych na mocy niniejszej Umowy, lub
  - (f) zwiększenie stawki należności celnej nałożonej na dany towar do poziomu, który nie przekracza poziomu niższego niż:
    - stawka KNU należności celnej nałożonej na dany towar obowiązującej w momencie wprowadzania środka lub
    - podstawowa stawka należności celnej wskazana w harmonogramach zawartych w załączniku 2-A zgodnie z art. 2.5 ust. 2 Umowy.

Artykuł 3

Wszczęcie postępowania

1. Dochodzenie wszczyna się na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisji, jeżeli jest dla niej oczywiste, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia.

2. Jeżeli tendencje w przywozie z Republiki Korei zdają się wymagać wprowadzenia środków ochronnych, państwa członkowskie informują o tym fakcie Komisję. Informacja ta obejmuje dostępne dowody, jak określono na podstawie kryteriów ustanowionych w art. 4. Komisja przekazuje tę informację wszystkim państwom członkowskim w ciągu trzech dni roboczych.
3. Konsultacje z państwami członkowskimi odbywają się w terminie ośmiu dni roboczych od wysłania przez Komisję do państw członkowskich informacji, o których mowa w ust. 2, w ramach Komitetu określonego w art. 10 zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 11.1. Jeżeli po konsultacjach oczywiste jest, że istnieją wystarczające dowody, by uzasadnić wszczęcie postępowania, Komisja publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Postępowanie zostaje wszczęte w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania informacji od państwa członkowskiego.
4. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 3:
  - (b) przedstawia streszczenie otrzymanej informacji oraz wzywa do przekazywania Komisji wszelkich istotnych informacji;
  - (g) określa termin, w którym zainteresowane strony mogą przedstawiać swoje opinie na piśmie oraz przekazywać informacje, jeśli te opinie oraz informacje mają być uwzględnione w postępowaniu wyjaśniającym;
  - (h) określa termin składania przez zainteresowane strony wniosków o wysłuchanie przez Komisję zgodnie z art. 4 ust. 7.

Artykuł 4

Dochodzenie

1. Po wszczęciu postępowania Komisja rozpoczyna dochodzenie.
2. Komisja może zażądać od państw członkowskich dostarczenia informacji, a państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu spełnienia takiego żądania. Gdy informacje te są w interesie ogółu lub gdy ich przekazania zażądało państwo członkowskie, Komisja przesyła je do wszystkich państw członkowskich, o ile nie są one poufne. Jeżeli są one poufne, Komisja przekazuje ich streszczenie nieopatrzone klauzulą poufności.
3. W miarę możliwości dochodzenie zostaje zakończone w terminie sześciu miesięcy od jego wszczęcia. W wyjątkowych okolicznościach odpowiednio uzasadnionych przez Komisję okres ten może zostać przedłużony o kolejne trzy miesiące.
4. Komisja dąży, w razie potrzeby, do uzyskania informacji, które uważa za niezbędne do celów ustaleń w odniesieniu do kryteriów ustanowionych w art. 2, i jeśli uzna za właściwe, dokłada starań w celu sprawdzenia takich informacji.
5. W trakcie dochodzenia Komisja ocenia wszystkie istotne obiektywne i wymierne czynniki wywierające wpływ na przemysł unijny, w szczególności tempo i wielkość wzrostu przywozu produktu objętego postępowaniem w ujęciu bezwzględnym i

względny, udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz, zmiany w poziomie sprzedaży, produkcji, wydajności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia.

6. Zainteresowane strony, które zgłosiły się w sposób określony w art. 3 ust. 4 lit. b), oraz przedstawiciele Republiki Korei mogą, na pisemny wniosek, uzyskać wgląd w informacje udostępniane Komisji w związku z dochodzeniem inne niż informacje zawarte w dokumentach wewnętrznych przygotowanych przez organy Unii lub jej państwa członkowskie, pod warunkiem że informacje te są istotne dla sprawy i nie są poufne w rozumieniu art. 9 oraz że są one wykorzystywane przez Komisję w ramach dochodzenia. Zgłoszący się, zainteresowane strony mogą przedstawić Komisji swoje stanowisko w sprawie wymienionych informacji. Opinie te mogą zostać uwzględnione, jeżeli są poparte wystarczającymi dowodami.
7. Komisja może wysłuchać zainteresowane strony. Wysłuchanie stron jest przeprowadzone w przypadku gdy złożyły one pisemny wniosek w terminie określonym w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, wykazując, że wynik postępowania wyjaśniającego może istotnie wpłynąć na ich sytuację oraz że istnieją szczególne powody dla ich wysłuchania.
8. W przypadku niedostarczenia informacji w terminie wskazanym przez Komisję lub jeśli dochodzenie jest znacznie utrudnione, ustalenia mogą zostać dokonane na podstawie dostępnych faktów. Jeżeli Komisja stwierdzi, że któraś z zainteresowanych stron lub osób trzecich dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, nie uwzględni ona takich informacji i opiera się na dostępnych faktach.
9. Komisja zawiadamia Republikę Korei na piśmie o wszczęciu dochodzenia i prowadzi z nią konsultacje możliwie najwcześniej przed zastosowaniem dwustronnego środka ochronnego w celu oceny informacji uzyskanych w trakcie dochodzenia oraz wymiany opinii na temat tego środka.

Artykuł 5

Wprowadzenie tymczasowych środków ochronnych

1. Tymczasowe środki ochronne są stosowane w krytycznych okolicznościach, w których opóźnienie spowodowałoby szkody trudne do naprawienia, w wyniku wstępnych ustaleń, zgodnie z którymi istnieją niezaprzeczalne dowody na to, że w wyniku obniżenia lub zniesienia należności celnej zgodnie z Umową przywóz towaru pochodzącego z Republiki Korei zwiększył się i że może to wyrządzić poważną szkodę lub grozić wyrządzeniem takiej szkody dla przemysłu krajowego. Środki tymczasowe są wprowadzane zgodnie z procedurą określoną w art. 11.1.
2. W przypadku wystąpienia przez państwo członkowskie z wnioskiem o niezwłoczną interwencję Komisji i spełnienia warunków określonych w ust. 1 Komisja podejmuje decyzję najpóźniej w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku.
3. Okres stosowania środków tymczasowych nie może przekroczyć 200 dni.

4. Jeżeli tymczasowe środki ochronne zostaną zniesione ze względu na fakt, że dochodzenie wykazało, iż nie zostały spełnione warunki określone w art. 2, wszelkie cła pobrane w wyniku wprowadzenia tych środków tymczasowych zostają automatycznie zwrócone.

Artykuł 6

Zakończenie dochodzenia i postępowania bez wprowadzenia środków

W przypadkach gdy dwustronne środki ochronne zostaną uznane za niepotrzebne, dochodzenie i postępowanie zostają zakończone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11.2.

Artykuł 7

Wprowadzenie środków ostatecznych

Jeżeli ostatecznie ustalone fakty dowodzą, że wystąpiły okoliczności określone w art. 2.1, zostaje podjęta decyzja o zastosowaniu ostatecznych dwustronnych środków ochronnych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11.2.

Artykuł 8

Okres obowiązywania i przegląd środków ochronnych

1. Środek ochronny pozostaje w mocy jedynie przez taki okres, jaki może być niezbędny dla uniknięcia poważnej szkody czy też jej naprawienia lub ułatwienia dostosowania. Okres ten nie przekracza dwóch lat, chyba że zostanie przedłużony na mocy ust. 2.
2. Pierwotny okres obowiązywania środka ochronnego można wyjątkowo przedłużyć o okres nie dłuższy niż dwa lata, o ile zostanie ustalone, że środek ochronny nadal jest niezbędny dla uniknięcia poważnej szkody czy też jej naprawienia lub ułatwienia dostosowania, oraz że przemysł jest w trakcie dostosowywania.
3. Obowiązywanie środków przedłuża się zgodnie z procedurami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, odnoszącymi się do dochodzeń, i za pomocą takich samych procedur jak w przypadku środków pierwotnych.

Łączny okres obowiązywania środka ochronnego, wraz ze wszelkimi środkami tymczasowymi, nie może przekroczyć czterech lat.
4. O ile Republika Korei nie wyraziła na to zgody, środek ochronny nie jest stosowany po zakończeniu okresu przejściowego.

Artykuł 9

Poufność

1. Informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane wyłącznie do celów, dla których o nie wnioskowano.
2. Jakikolwiek informacje poufne lub przekazane z zastrzeżeniem poufności na mocy niniejszego rozporządzenia nie są ujawniane bez wyraźnej zgody osoby udzielającej tych informacji.
3. Każdy wniosek o zastrzeżenie poufności określa powody, dla których informacje te są poufne. Jeżeli jednak okaże się, że wniosek o zachowanie poufności jest nieuzasadniony, a osoba udzielająca informacji nie wyraża zgody na ich upublicznienie ani nie zezwala na ich ujawnienie w zarysie lub streszczeniu, informacji tych można nie uwzględniać.
4. Informacje są uważane za poufne w każdym przypadku, jeżeli ich ujawnienie może mieć znacząco niekorzystne skutki dla osoby udzielającej tych informacji lub źródła tych informacji.
5. Przepisy ustępów 1-4 nie wyłączają możliwości powołania się przez organy unijne na informacje ogólne oraz w szczególności na powody, na których oparto decyzje podjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia. Organy te uwzględniają jednak uzasadniony interes danych osób fizycznych i prawnych, aby nie ujawniać ich tajemnic handlowych.

Artykuł 10

Komitet

Komisję wspiera komitet ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 w sprawie wspólnych reguł przywozu⁴. Przepisy art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 11

Procedura podejmowania decyzji

1. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.
3. Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

---

⁴ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od daty wejścia w życie Umowy. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i zawierać będzie datę wejścia w życie Umowy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*